

# Andrzej Marcinkian, Marian Kwapiński

---

## Sulecin. Stanowisko 1

---

Informator Archeologiczny : badania 4, 59-60

---

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

głębokości około 1 km na południe od wsi Strzelce. Badania miały charakter ratowniczy. Prace realizowano na dwóch wykopach usytuowanych na przeciwnych krańcach zasięgu osady.

W wykopie I o powierzchni 37 m<sup>2</sup> odkryto warstwę kulturową i trzy jamy osadnicze. Inwentarz warstwy i jam stanowiły ułamki naczyń glinianych z V okresu epoki brązu, fragmenty polepy, węgiel drzewny i kości zwierzęce.

W wykopie II o powierzchni 75 m<sup>2</sup> odkryto dwie warstwy kulturowe, leżące jedna nad drugą. Inwentarz warstwy pierwszej (od góry) stanowiły ułamki naczyń glinianych z okresu halsztackiego, lateńskiego i z wczesnego średniowiecza. W warstwie drugiej, leżącej bezpośrednio na calcu, odkryto niewielki bruk z drobnych kamieni polnych i rozrzucone palenisko. Inwentarz bruku stanowiło kilkanaście ułamków naczyń glinianych, kilka dużych fragmentów polepy i kilka kości zwierzęcych.

Wstępna analiza materiału ze stanowiska 4 w Strzelcach, pow. Mogilno pozwala wnioskować, że mamy tu do czynienia ze śladami osadnictwa wielokulturowego od epoki brązu do wczesnego średniowiecza włącznie.

#### STUDNICA, pow. Legnica

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr Stefan Janeczek i mgr Tadeusz Kaleytn. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej.

Podczas prac melioracyjnych prowadzonych przy użyciu koparki mechanicznej, natrafiono na groby ciałopalne zalegające na głębokości około 0,5 m.

W czasie ratowniczych badań wykopaliskowych wydobyto 5 grobów datowanych na V okres epoki brązu.

#### SULĘCIN

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

##### Stanowisko 1

Badania prowadzili mgr Andrzej Marcinkian (autor sprawozdania) i mgr Marian Kwapiński. Finansował POM w Sulęcinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne ludności kultury łużyckiej z III—V okresu epoki brązu.

Stanowisko odkryte zostało w lipcu 1970 roku w czasie kopania fundamentów na terenie budowy bazy Państwowego Ośrodka Maszynowego

w Sulęciniu. Jest ono położone w północnej części miasta koło ul. Daszyńskiego na niewielkim wzniesieniu.

Przebadano obszar około 11 arów, odkrywając 107 grobów ciałopalnych. Najstarsze z odkrytych pochówków pochodzą z początków III okresu epoki brązu, a najmłodsze z końca V okresu tej epoki. Dominującą formą są groby popielnicowe, często obsypywane resztkami stosu. Obok nich występują także dość liczne groby jamowe. Zarówno jedne jak i drugie nakrywane były brukami kształtu prostokątnego, owalnego i nieregularnego. Niekiedy konstrukcje kamienne przybierają kształt obwarowania (np. groby Nr 83, 86). Do wyjątkowych należał grób Nr 89, zbudowany z mąlej, kamiennej skrzynki z nałożonymi na górę dużymi ułamkami naczyń. Wewnątrz skrzynki umieszczone były kości dziecka oraz stożkowaty pucharzek zawierający również kości.

Z ciekawszych zabytków wymienić należy pięcioboczny toporek kamienny (z grobu Nr 51), grzechotkę zoomorficzną w postaci kaczk i seledynowy paciorek szklany (z grobu Nr 70).

Badania będą kontynuowane w przyszłym sezonie.

#### SZCZECIN — NIEMIERZYN

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Ewa Nawrońska. Finansowało Towarzystwo Przyjaciół Szczecina oraz WKZ. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej z przełomu V okresu epoki brązu i wczesnego okresu epoki żelaza.

Stanowisko położone jest na piaszczystym wzgórzu pomiędzy ulicami Chopina, Łąbedzia i Wiosny Ludów w Szczecinie.

Badania tegoroczne miały charakter ratowniczy, w związku z przejęciem omawianego terenu pod budowę osiedla mieszkaniowego. Przekopano obszar około 200 m<sup>2</sup> i odsłonięto na całej powierzchni nienaruszoną warstwę kulturową o miąższości 20—50 cm, zawierającą dużo ceramiki i szczątków organicznych. Pod warstwą odkryto 20 jam odpadkowych i zasobowych, 3 paleniska, 1 ziemiankę oraz kilka śladów po słupach. Jamy, o przekrojach przeważnie jajowatych i workowatych, zawierały dużą ilość ceramiki, kości zwierzęcych i niekiedy łuski rybie.

Wśród naczyń przeważały jajowate o obmazywanych powierzchniach, ponadto sporo ceramiki różnicowanej funkcjonalnie o powierzchniach obustronnie gładzonych i niekiedy czernionych, a także nieliczne fragmenty ceramiki stalowszarszej znalezionych w warstwie ornej próchnicy.

Badania dostarczyły niewielką ilość zabytków. Na uwagę zasługują jedynie małe fragmenty przedmiotów z żelaza oraz fragment ciężarka tkackiego.